

José Agustín Goytisolo

L'ÀNGEL VERD. Traducció al català de Asun Carandell

Vet aquí que una vegada hi havia un Parc, en una gran ciutat a la vora del mar. Fins no feia gaire, aquest Parc, tenia poca vida i com més lluitaven els jardiniers per aconseguir que els arbres es ~~feien~~ ^{h fessin} més macos, més ~~deslluïts~~ ^{h deslluïts} quedaven.....Era menester un prodigi per a fer que ~~creixessin~~ ^{h creixessin} millor. A la vora del Parc hi vivia un Noi, ja tenia sis anys. Anava a escola i, en un balcó de casa dels avis, que era davant mateix de casa seva, hi tenia torretes amb flors que no es ~~feien~~ ^{h feien?} gaire. Quan sortia d'escola el seu Avi el portava al parc, ~~això~~ ^{h això} li agradava molt.

^{h això} ^{h feia}
Una matinada de ~~tardó~~ ^{h tardor}, d'~~això~~ ^{h estrany} ja ~~feie~~ ^{h verd} ben bé un any, havia arribat a la ciutat un personatge molt ~~extrany~~ ^{h verd} i de seguida s'en va anar cap el Parc. Era un Àngel tot ~~vert~~, era l'Àngel Verd. De les seves ales ~~hi~~ ^h sortia llum de molts tons de verd.

^{h d'} ^h
Des ~~de~~ ^h aleshores, el Parc es convertí a poc a poc en una mena de bosc espès ^h a on els nens i nenes es podien amagar i omplir els pulmons amb el seu aire tan nèt. Hi havia camins i caminets per córrer, sorra molt neta per a fer castells, llacs amb nenúfars, peixos i tortugues; gespa, fonts d'aigua fresca...

^h ^h
La gent gran i els qui vigilaven la canalla seien als bancs; al sol a l'hivern ^h y a l'ombra a l'estiu. Mentre el Noi jugava a fet-i-amagar, l'Àvi era al seu banc preferit, llegia el diari ^h y, com que era molt sociable, enraonava amb la gent i els demanava el seu ~~parè~~ ^h de les coses de la vida.

L'autoritat visible del Parc era el Guarda. Quasi tot ho veia. De vegades havia de recordar a la canalla que el Parc és el jardí de tots, que els arbres són necessaris per a respirar, que el color verd és bo per la vista, i altres raonaments que convencien tots els nens.. És a dir quasi a tots; n'hi havia d'ignorants que ~~feien~~ ^{h feien} malbé les plantes, i gent

ja crescuda que s'enfadava si el Guarda renyava els fills; ~~poder~~ es pensaven que el Guarda volia el Parc per a ell tot sol...

Se admeten las dos / No se si es GUARDA o GUÀRDIA

De bon matí, aquest mateix Guarda obria les portes del Parc ~~y~~ feia ~~i~~ entrar els jardineros que passaven hores tot escombrant els camins, regant els arbres, retallant les tanques d'herba turmera; també plantaven flors ~~y~~ tallaven les branques seques. Aquesta feina, tant important, que fins aleshores els havia lluit poc, es multiplicava per deu des que hi havia arribat l'Angel Verd. Ells no savien que existia, però l'Angel era real.

El Parc semblava màgic; totes les plantes: arbres, arbustos, trepadors, plantetes amb flors i gespa es veien sans, brillants, i amb diferents tons de verd, molt lluninosos. La gent es preguntava si cap ~~ésser~~ *Té* extraterrenal protegia el Parc ~~donc~~ no podia ser que la feina dels jardineros, l'aigua, ~~y~~ els adobs, el Guarda, ~~y~~ tot plegat, que fins llavors *Ti H celsthores!* havia donat poc resultat, ara, de cop i volta, ~~feien~~ el miracle. Era el Parc més alegre, més acollidor, més divertit i més misterios que s'havia mai vist. ~~Donc~~ bé: aquest ~~ésser~~ extraterrenal era, com nosaltres *Té* sí que savem, l'Angel Verd.

Cap a les deu del matí començava a arribar la gent: criatures en cotxets amb els seus acompanyants, gent gran que caminava a poc a poc, estudiants.....A migdia arri~~aven~~ *Tb* nens i nenes més grandets, que sortien d'escola i poc després marxaven a casa per anar a dinar.

A la tarda, la mateixa processor...; i al vespre, quan ja començava a marxar tothom, el Guarda, amb un xiulet, feia saber a la gent que desseguit tancaria les reixes d'entrada al Parc.

Un dia, quan s'acostava l'hora de dinar, i ja quedava poca gent l'Avi, que llegia amb molt d'interès el diari, assegut al sol en el seu banc, va notar una presència ~~extranya~~ *Ts* que es dirigia a ell, quasi sense tocar a terra. Va alçar el cap, i va veure un meravellós Angel Verd que el saludava tot inclinant-se.

-Sègui, li va fer, mentre pensava, "pots comptar que aquest és el responsable de l'espectacular canvi del Parc. Aquest mana molt més que el Guarda". Això es cosa segura. Lè

Lè - ¿És vostè qui vigila les alzines, els llores, els baladres, i les palmeres?

L'Angel Verd no va parlar. Contestà afirmativament i assenyalà els xiprers, els arbres de l'Amor de Judea, i les flors. Ti

L'Avi va dir: -Donc el felicito; aquest Parc cada dia es més maco... Vet aquí el misteri que ningú no s'explica... (sin x) d'ones

L'Angel va somriure, satisfet perquè es reconeixien les seves virtuts, els poders màgics i la seva professionalitat. Li

L'ombra d'un home va treure l'Avi de la seva xerrada. Era el Guarda.

- Escolti! que es troba bé? Que està marejat?

Lè - Jo? va fer l'Avi sorpres.

Lè - Sí, sí, vostè...

-No gens! Per què ho diu?

L'Avi - Donc perquè fa una estona que parla tot sol. d'ones

-Sol? I ara...! Jo parlava amb aquest Angel... Ti À

À Ti Lè -Quin Angel? Però si aquí no hi ha ningú! Vol dir que no li ha prè massa el sol? Vostè es l'Avi d'aquell nen tan llest, oi?

Lè -Sí...vostè ja ens coneix, venim cada dia. Ti

-Sí, ja ho sé...Au, creguim, vagi cap a casa; les insolacions són molt dolentes, i més ara, amb tot això que diuen del forat d'ozó. Ho zon

Ojo: a veas pares
Noi y otras noi

Lò
TÀ
Ti potser
Li passa
L'Avi no s'ho creia, però s'en va adonar desseguida: el Guarda no veia l'Àngel, i no cal dir que els demés, tampoc. Tant per tant es va posar dret per marxar, no volia discutir amb el Guarda que si sí, que si no. El Noi venia tot corrent y poder tenia gana, va saludar l'Àngel y li fe un petó y aquest li passar suaument l'ala drete pel cap. Desseguit es van entendre: eren dos enamorats de les plantes... El noi també veia l'Àngel, es clar.

Là Ti
Le
-Pot venir a dormir a casa, va dir l'Avi a l'Àngel Verd. La dona hi creu, en els àngels, y també li agraden molt les plantes, com al meu nét. Au, vingui. ¿Que farà aquí tot sol? l'Àngel va somriure, agraït. Massa temps fora de casa y sense que el veiés ningú.... Li

Li
TÀ
LÀ
L'Avi y l'Àngel van acompanyar el Noi a casa seva, y com que, davant per davant els Avis hi tenia el pis, l'Àngel va pujar volant al balcó a on l'Àvia ja els esperava. L'Avi, va anar cap a la porteria y pujà en l'ascensor.

À
Td
Li
Li
H. Varen
Habans
Xiprer
A la tarda, l'Àngel va posar un parell de missatges per fax, que era més ràpid que el seu sistema, que no sabem quin era. Al vespre, l'Àngel explicà, amb signes y dibuixos els problemes més urgents que es veu que tenim, y més que en tindrem si anem tallant arbres y altres barbaritats. Varen sopar, i ...Au, a dormir! L'Àngel es va posar tot estès a un llit molt llarg que li havien preparat. Al matí, de bona hora, va volar al parc, havia de ser-hi avans que els jardiners arribessin. Des d'un xipre, molt alt, començà a enviar ordres molt ben pensades a cada una de les plantes.

Lò
- Això per tú, esterrufa't una mica.
- Vosaltres, les que esteu massa amagades, demaneu als arbres del voltant que deixin passar una miqueta de sol...

H. Varen
Els arbres, les flors, la gespa es varen posar tots amples i eufòics. Quan en va tenir prou, ja el Noi corria per la gespa, i poc després l'Avi s'acostava, tot xino-xano, pel caminal. Grans alegries però, una mica de prudència, no fos cas que el Guarda veiés l'Avi parlant tot sol, y el tornés a aviar cap a casa!

TA Durant mot de temps l'Angel va supervisar el Parc. No se com s'ho Té
feia, però la gent no parava de dir: "quín canvi!" Els jardiniers estaven
H creixen
fi tan satisfets que no s'ho podien crure, tot brillava, els arbres creixien
Tè centims de los notícies del dia. Si el Noi veia l'Angel, li demanava que TA
Le li fes passigolles amb les plomes, i l'Angel, a més a més, li trametia Li
Le com fer creixer més maques les plantes del balcó. Ti

Li Van passar dies, setmanes y mesos y un bon dia l'Angel ja no hi era, Te
desaparegut? havia desaparegut; s'havia esfumat. Era increïble: marxar Li
sense dir res! Però quan van desfer el llit a on dormia l'Angel Verd, TA
van trobar una carta. L'Avia la va llegir en veu alta, tota emocionada, a
l'Avi y al Noi. La carta deia:

Tu "Benvolguts amics, os deixo aquesta carta per a dir-vos que el Congrés
L no entiendo
esta cosa
To dels Verds m'ha enviat a revitalitzar un altre lloc, que està molt més
Te M'ho he passat d'allò més bé amb vosaltres y us estimo de valent. Si Ti
voleu res de mí, escriviu-me. Només cal que hi poseu a la carta: Angel LA
Verd, El Congrés dels Verds. Ells ja m'avisaran. Aquí teniu una ploma
per a fer passigolles al Noi. Un estimo molt. Firmat Angel Verd. Li
Y sí, sí: tot buscant van trobar la ploma verda.

LA L'Avi, l'Avia y el Noi van quedar glaçats. Tampoc es extrany, allò no Ts To
H excepcional Té
To tenia res de normal: Ha de ser impressionant conviure amb un ésser tan
LA exepcional; y una verdadera llàstima perdre'l, en un tres y no-res, i Ti Li
després d'exclamar-se una mica, van comprendre la importància de la
LA missió de l'Angel Verd. Van agafar les coses pel lloc que no crema, y Te
H feien ja feien plans per a viatjar a l'altre extrem del món, tot pensant a on Lo To
LA podia haver anat l'Angel. N'hi ha tants de parcs y boscos perduts... Li

H aleshores Y des d'alesores, no passava dia en que no parlessin de l'Angel Verd. A